

การรับรู้เกี่ยวกับการกลับมาเป็นผู้ประกันตนโดยสมัครใจมาตรา 39
ในเขตความรับผิดชอบของสำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ 12
Recognition of Voluntary Insured Person Returns Section 39
in the area of responsibility of the Bangkok Social Security Office, Area 12

วรัชญา เตชะนอก¹

hanaminuch@gmail.com

รองศาสตราจารย์ ดร.ธนสุวิทย์ ทับทิมรักรักษ์²

หลักสูตรบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต

สาขาวิชาบริหารธุรกิจ แขนงวิชาการจัดการทั่วไป

มหาวิทยาลัยราชภัฏสวนสุนันทา

บทคัดย่อ

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อศึกษาการรับรู้เกี่ยวกับการกลับมาเป็นผู้ประกันตนโดยสมัครใจมาตรา 39 ในเขตความรับผิดชอบของสำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ 12 2) เพื่อเปรียบเทียบการรับรู้เกี่ยวกับการกลับมาเป็นผู้ประกันตนโดยสมัครใจมาตรา 39 ในเขตความรับผิดชอบของสำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ 12 จำแนกตามสภาพส่วนบุคคลและปัจจัยช่องทางการสื่อสาร

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ผู้ประกันตนในเขตความรับผิดชอบของ สำนักงานประกันสังคม กรุงเทพมหานครพื้นที่ 12 จำนวน 400 คน โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลได้แก่ความถี่ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานทดสอบสมมติฐานด้วยสถิติการทดสอบ t-test แบบสถิติความแปรปรวนทางเดียว (One Way ANOVA)

ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า ผู้ประกันตนในเขตความรับผิดชอบของสำนักงานประกันสังคม กรุงเทพมหานครพื้นที่ 12 ที่มีข้อมูลสภาพส่วนบุคคลของผู้ประกันตน ด้านรายได้ ปัจจัยช่องทางการสื่อสาร และการรับรู้สิทธิประโยชน์ของผู้ประกันตน แตกต่างกัน

คำสำคัญ : การรับรู้, การกลับมาเป็นผู้ประกันตนโดยสมัครใจมาตรา 39

Abstract

This study has a purpose 1.To study the perception of voluntary return. Section 39 In the area of responsibility of Bangkok Social Security Office, Area 12. 2. To compare the perceptions of voluntary insured reinstatement. Section 39 In the area of responsibility of the Bangkok Social Security Office, Area 12. Classified by personal and communication factors.

The sample used in this research. Is insured in the responsibility area of the Bangkok Social Security Office, Area 12, number 400 Using the questionnaire as a tool to collect data Statistics used in data analysis are frequency, percentage, mean, and standard deviation. Test hypothesis with test statistic t test One way ANOVA

The hypothesis test results were found to be insured under the responsibility of the Bangkok Social Security Office. Area 12 The personal information of the insurer, the income, the communication channels, and the perceived benefits of the insurer are different.

Keywords : Recognition, Voluntary Insured Person Returns Section 39

บทนำ

ในประเทศไทยกองทุนเงินทดแทน นับเป็นก้าวแรกของการประกันสังคมไทย ที่ให้หลักประกันแก่ลูกจ้างกรณีประสบอันตราย หรือเจ็บป่วยด้วยโรคอันเนื่องมาจากการทำงานทั้งนี้กองทุนเงินทดแทนเกิดขึ้นในประเทศไทยครั้งแรกเมื่อปี พ.ศ. 2515 ภายใต้การบริหารของสำนักงานกองทุนเงินทดแทน กรมแรงงานตามประกาศคณะปฏิวัติฉบับที่ 103 ลงวันที่ 16 มีนาคม 2515 โดยในปีแรกของการให้ความคุ้มครองจะครอบคลุมเฉพาะ สถานประกอบการที่มีลูกจ้าง 20 คนขึ้นไปที่อยู่ในเขตกรุงเทพฯ แล้วจึงค่อย ๆ ขยายความคุ้มครองออกไปจนครบทุกจังหวัด ทั่วประเทศในวันที่ 1 กรกฎาคม 2531 จวบจนกระทั่งได้มีการผลักดันพระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ.2533 ให้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ 2 กันยายน 2533 เป็นต้นมาประเทศไทยจึงมีการประกันสังคมอย่างเต็มรูปแบบ โดยลูกจ้างจะได้รับความคุ้มครอง ทั้งในเรื่องการประสบอันตราย หรือเจ็บป่วยทุพพลภาพ และตาย ทั้งนี้เนื่องและไม่เนื่องจากการทำงาน รวมไปถึงการคลอดบุตรสงเคราะห์บุตร ชราภาพ และการว่างงาน เฉกเช่นเดียวกับประเทศอื่น ๆ ของนิติ การ กองทุนประกันสังคม <http://www.sso.go.th/wpr>

ปัจจุบันจะเห็นได้ว่า มีประชาชนหรือผู้ประกันตน ที่ลาออกจากการเป็นพนักงานบริษัท แล้วออกมาประกอบอาชีพอิสระโดยที่ไม่ต้องมีนายจ้าง ซึ่งจากเดิมพนักงานเหล่านี้ มีประกันสังคมโดยภาคบังคับจากการที่บริษัทหักเงินสมทบกองทุนประกันสังคมทุกเดือน ในอัตราร้อยละห้าของเงินเดือน ซึ่งคิดจากเงินเดือนสูงสุด ไม่ได้เกินหนึ่งหมื่นห้าพันบาท พร้อมทั้งนายจ้างจ่ายเงินสมทบให้กับพนักงานอีกร้อยละห้าด้วย (ผู้ประกันตนดังกล่าวเรียกว่า “ผู้ประกันตนมาตรา 33”) การประกอบอาชีพอิสระนั้นจะไม่ได้อยู่ในหลักของกองทุนประกันสังคมเนื่องจากไม่มีนายจ้างหรือไม่ได้เป็นพนักงานของบริษัทนั่นเอง เว้นแต่กลับมาสมัครเป็นผู้ประกันตนตามความสมัครใจ (ผู้ประกันตนตามความสมัครใจเรียกว่า “ผู้ประกันตนมาตรา 39”) ซึ่งการประกอบอาชีพอิสระทำให้ไม่ได้นึกถึงการประกันตนเองโดยสมัครใจอาจเนื่องด้วยไม่ทราบหรือไม่รู้จักการประกันตนเองโดยสมัครใจ

จากความสำคัญของปัญหาดังกล่าวข้างต้นจึงเป็นแรงบันดาลใจให้ผู้วิจัยสนใจที่จะวิจัยเรื่องการการรับรู้เกี่ยวกับการกลับเข้ามาเป็นผู้ประกันตนโดยสมัครใจมาตรา 39 ในเขตความรับผิดชอบของสำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ 12 เนื่องจาก ณ ปัจจุบันมีผู้ประกันตนเพิ่มขึ้นเป็นจำนวนมากแต่การรับรู้การกลับเข้ามาเป็นผู้ประกันตนโดยสมัครใจนั้นยังทราบกันไม่ทั่วถึงเนื่องจากอาจไม่มีความรู้ หรือไม่เข้าใจการกลับเข้ามาเป็นผู้ประกันตนอีกครั้งได้ โดยไม่ต้องมีนายจ้างบ้างก็คิดว่าสิทธิจะต่อให้เองโดยอัตโนมัติ บ้างก็คิดว่าไม่สามารถทำได้แล้วเพราะไม่มีนายจ้างดังนั้นผู้วิจัยจึงอยากศึกษาเรื่องการรับรู้การกลับเข้ามาเป็นผู้ประกันตนโดยสมัครใจเพื่อให้ผู้ประกันตนทราบถึงวิธีการและช่องทางการกลับมาเป็นผู้ประกันตนโดยสมัครใจต่อไป ผลลัพธ์ที่ได้จากการวิจัยสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลที่เป็นประโยชน์ในการพัฒนาแนวทางและปรับปรุงแนวคิดในการทำงานส่งผลให้ผู้ประกันตนรับรู้เกี่ยวกับการกลับเข้ามาเป็นผู้ประกันตนโดยสมัครใจมาตรา 39 ในเขตความรับผิดชอบของสำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ 12 ในสิทธิที่ตนจะได้กลับมาเป็นผู้ประกันตนและได้รับสิทธิประโยชน์ของสำนักงานประกันสังคมต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการรับรู้เกี่ยวกับการกลับเข้ามาเป็นผู้ประกันตนโดยสมัครใจมาตรา 39 ในเขตความรับผิดชอบของสำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ 12
2. เพื่อเปรียบเทียบการรับรู้เกี่ยวกับการกลับเข้ามาเป็นผู้ประกันตนโดยสมัครใจมาตรา 39 ในเขตความรับผิดชอบของสำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ 12 จำแนกตามสภาพส่วนบุคคลและปัจจัยช่องทางการสื่อสาร

ขอบเขตของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาการรับรู้เกี่ยวกับการกลับเข้ามาเป็นผู้ประกันตนโดยสมัครใจมาตรา 39 ในเขตความรับผิดชอบของสำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ 8 ประกอบไปด้วย เขตประเวศ เขตสวนหลวง เขตพระโขนงและเขตบางนา โดยมีขอบเขตของการวิจัยดังนี้

1. **ขอบเขตด้านเนื้อหา** ในการศึกษาครั้งนี้ มุ่งศึกษาการรับรู้เกี่ยวกับการกลับเข้ามาเป็นผู้ประกันตนโดยสมัครใจมาตรา 39 ในเขตความรับผิดชอบของสำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ 12
2. **ขอบเขตด้านพื้นที่การศึกษา** ครั้งนี้ มีประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ผู้ประกันตนที่อยู่ในเขตความรับผิดชอบของสำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ 12 (เขตคลองเตย และเขตวัฒนา) จำนวนสถานประกอบการ 14,824 แห่ง และจำนวนผู้ประกันตน 344,613 คน (ที่มา : รายงานประจำเดือนสิงหาคม 2560 ของสำนักงานประกันสังคมสำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ 12) โดยการแจกแบบสอบถามออนไลน์ไปยังผู้ประกันตนและฝ่ายบุคคล ที่เข้ามาติดต่อสำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ 12
3. **ขอบเขตด้านระยะเวลา** ในการวิจัยครั้งนี้ได้เก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ผลการวิจัย ในเดือนสิงหาคม พ.ศ. 2560 ถึงเดือน กันยายน พ.ศ. 2560

วิธีดำเนินการวิจัย

1. ขั้นตอนการวิจัย

- 1.1 ศึกษาวิธีการสร้างแบบสอบถามจากเอกสาร หนังสือ และตำราที่เกี่ยวข้องกับการทำแบบสอบถาม และให้ที่ปรึกษาตรวจสอบความถูกต้องเหมาะสมของแบบสอบถาม
- 1.2 ศึกษาแนวทฤษฎีและเอกสารการวิจัยต่างๆ ที่เกี่ยวข้องนำมาพิจารณารายละเอียดให้ครอบคลุมวัตถุประสงค์ของการวิจัยที่กำหนดไว้
- 1.3 ขอคำแนะนำที่ปรึกษา เพื่อใช้เป็นแนวทางในการสร้างและแก้ไขแบบสอบถาม
- 1.4 นำเครื่องมือที่สร้างเสร็จมาตรวจสอบความถูกต้อง นำมาเสนอที่ปรึกษาเพื่อตรวจสอบความถูกต้อง ตรวจสอบความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา และจากนั้นเมื่อแบบสอบถามถูกต้อง นำมาวัดค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างคำถามกับเนื้อหา
- 1.5 เพื่อให้แบบสอบถามมีคุณภาพ ผู้วิจัยได้ทำการทดสอบคุณภาพของแบบสอบถามด้วยการหาความน่าเชื่อถือของแบบสอบถาม นำแบบสอบถามไปทดลองใช้กับผู้ประกันตนของสำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ 12 เพื่อหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ซึ่งมีเนื้อหาเป็น 3 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 ข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ทำแบบสอบถามโดยเป็นลักษณะแบบสอบถามที่มีคำตอบให้เลือกส่วนที่ 2 ปัจจัยช่องทางการสื่อสารของผู้ประกันตน และส่วนที่ 3 ความรู้เกี่ยวกับการประกันสังคม

2. การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่มีการปรับปรุงแก้ไขแล้วไปดำเนินการโดยทำแบบสอบถามออนไลน์ส่งไปยังผู้ประกันตนของสำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ 12 จำนวน 400 ราย เลือกสุ่มตัวอย่างตามสะดวก (Convenience sampling) นำข้อมูลที่ได้ไปวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม คอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามให้กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะใกล้เคียงกับกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้จำนวน 30 คนเพื่อทำการตรวจสอบความน่าเชื่อถือ (Reliability) โดยใช้วิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟาครอนบาค (Cronbach's Alpha)

3. การวิเคราะห์ข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา การรับรู้เกี่ยวกับการกลับมาเป็นผู้ประกันตนโดยสมัครใจมาตรา 39 ในเขตความรับผิดชอบของสำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ 12 โดยแหล่งข้อมูลที่ใช้ในการศึกษามาจาก 2 กลุ่ม คือ

1. สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

1.1 ใช้ค่าร้อยละ (Percentage) และค่าความถี่ (Frequency) ในการอธิบายตัวแปรปัจจัยส่วนบุคคลได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ รายได้

1.2 ใช้ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ในการอธิบายการรับรู้เกี่ยวกับการกลับมาเป็นผู้ประกันตนโดยสมัครใจมาตรา 39 ในเขตความรับผิดชอบของสำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ 12

2. สถิติอนุมาน (Inferential Statistics) ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

2.1 ผู้ประกันตนในเขตความรับผิดชอบของ สำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ 12 ที่มีเพศต่างกัน ทำให้การรับรู้เกี่ยวกับการกลับมาเป็นผู้ประกันตนโดยสมัครใจมาตรา 39 ในเขตความรับผิดชอบของสำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ 12 ต่างกัน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ t - test

2.2 ผู้ประกันตนในเขตความรับผิดชอบของ สำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ 8 ที่มีอายุ สถานภาพ รายได้ ต่างกัน ทำให้การรับรู้เกี่ยวกับการกลับมาเป็นผู้ประกันตนโดยสมัครใจมาตรา 39 ในเขตความรับผิดชอบของสำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ 8 ต่างกัน วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติความแปรปรวนทางเดียว (One-Way ANOVA) หากพบความแตกต่าง จะนำไปเปรียบเทียบเป็นรายคู่โดยใช้วิธีของ LSD

2.3 ปัจจัยช่องทางการสื่อสาร ได้แก่ การสื่อสารทางเดียว การสื่อสารแบบสองทาง มีผลต่อการรับรู้เกี่ยวกับการกลับมาเป็นผู้ประกันตนโดยสมัครใจมาตรา 39 ในเขตความรับผิดชอบของสำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ 8 วิเคราะห์โดยใช้สถิติถดถอย (Multiple Regression Analysis (MRA))

ผลการวิจัย

ผลการวิจัย การรับรู้เกี่ยวกับการกลับมาเป็นผู้ประกันตนโดยสมัครใจมาตรา 39 ในเขตความรับผิดชอบของสำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ 12 สรุปการวิจัยได้ดังนี้

1. ผลวิเคราะห์ การรับรู้เกี่ยวกับการกลับมาเป็นผู้ประกันตนโดยสมัครใจมาตรา 39 ในเขตความรับผิดชอบของ สำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ 12 ของผู้ประกันตนโดยรวมมีระดับสูง

2. ผลการเปรียบเทียบการรับรู้เกี่ยวกับการกลับมาเป็นผู้ประกันตนโดยสมัครใจมาตรา 39 ในเขตความรับผิดชอบของ สำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ 12 ของผู้ประกันตนจำแนกตามปัจจัยด้าน

ประชากรสามารถสรุปได้ว่า ปัจจัยด้านประชากรเรื่อง เพศ อายุ สถานภาพ ปัจจัยด้านการสื่อสารในเรื่อง สื่อที่เข้าถึงง่ายที่สุดและการสื่อสารที่ได้คำตอบทันทีและสะดวกที่สุด ไม่มีผลต่อการรับรู้เกี่ยวกับการกลับเข้ามาเป็นผู้ประกันตนโดยสมัครใจมาตรา 39 ในเขตความรับผิดชอบของ สำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ 12 ปัจจัยด้านประชากรเรื่องรายได้ ปัจจัยด้านการสื่อสารในเรื่องข้อมูลสิทธิประโยชน์ต่างๆ ของผู้ประกันตนมีผลต่อ การรับรู้เกี่ยวกับการกลับเข้ามาเป็นผู้ประกันตนโดยสมัครใจมาตรา 39 ในเขตความรับผิดชอบของ สำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ 12

อภิปรายผลการวิจัย

1. ผลการศึกษา การรับรู้เกี่ยวกับการกลับเข้ามาเป็นผู้ประกันตนโดยสมัครใจมาตรา 39 ในเขตความรับผิดชอบของ สำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ 12 โดยรวมอยู่ในระดับสูง เพราะจะเห็นได้ว่า ณ ปัจจุบันการสื่อสารเป็นสิ่งที่สำคัญยิ่ง อย่างเช่นการเข้าถึงระบบอินเทอร์เน็ตเป็นต้น ซึ่งสอดคล้องกับ (พัชนี เชนจรรยาและคณะ, 2534 อ้างถึงใน แก้วตา เฟิงหนู, 2558) แนวความคิดเรื่องการรับรู้ เนื่องจากคนเรามีการรับรู้ที่แตกต่างกันออกไป ซึ่งอาจจะก่อให้เกิดการล้มเหลวของการสื่อสารถ้าเราไม่ยอมรับความแตกต่างในเรื่องของการรับรู้ของแต่ละบุคคล การรับรู้หนึ่งจะเป็น ตัวกำหนดพฤติกรรมการสื่อสาร ทักษะและความคาดหวังของผู้สื่อสาร โดยทั่วไปแล้วการรับรู้หนึ่งจะเกิดขึ้นโดยที่ได้ตั้งใจหรือไม่รู้ตัวและมักจะเกิดจากประสบการณ์ การสั่งสมทางสังคม ซึ่งโดยทั่วไปแล้วคนเราไม่สามารถให้ความสนใจกับสิ่งต่างๆ ที่เกิดขึ้นรอบตัวได้ทั้งหมดแต่จะเลือกรับรู้เพียงบางส่วนเท่านั้น ซึ่งในแต่ละคนนั้นจะมีความสนใจ และรับรู้สิ่งต่างๆ รอบตัวที่แตกต่างกันออกไป ฉะนั้นเมื่อได้รับรู้ข่าวสารเดียวกัน ผู้รับสารสองคนอาจให้ความสนใจและรับรู้สารเดียวกันนั้นแตกต่างกันซึ่งการรับรู้ที่แตกต่างกันเกิดจากอิทธิพล หรือตัวกรอง บางอย่างได้แก่แรงผลักดันหรือแรงจูงใจประสบการณ์เดิม กรอบอ้างอิง สภาพแวดล้อมและสภาวะจิตใจ อารมณ์ ทำให้เกิดการตีความข่าวสารแตกต่างกันออกไป ทำให้เกิด ความไม่เข้าใจกัน หรือไม่เข้าใจในสารนั้นเป็นผลให้การสื่อสารไม่สัมฤทธิ์ผล Kast & Rosenzweig (1985) กล่าวว่า การรับรู้เป็นการแปลความหมายของสิ่งเร้าและการตอบสนองของร่างกายของคนต่อสิ่งเร้า จะแตกต่างกันในแต่ละบุคคล ขึ้นอยู่กับประสบการณ์เดิมและทำให้บุคคลจะพฤติกรรมแตกต่างกันแต่ละบุคคลจะเลือกรับรู้เฉพาะข้อมูลที่ตรงกับความต้องการและความพอใจ อย่างไรก็ตามยังขึ้นกับพื้นฐานของกระบวนการของบุคคลแต่ละคนเกี่ยวกับความต้องการ ค่านิยม การคาดหวัง และปัจจัยอื่นๆ นอกจากนี้การรับรู้ยังสามารถอธิบายได้อย่างง่ายๆคือหมายถึง กระบวนการตีความผ่านประสาทสัมผัสใดๆ โดยตรงซึ่งจากความหมายนี้คำที่จะสื่อความหมายเดียวกับการรับรู้ การสัมผัสรู้ อันเป็นการที่เกิดจากการรับความรู้สึกเข้ามาทางประสาทสัมผัสเกิดเป็นความเข้าใจหรือความรู้สึกภายในของบุคคล ดังนั้นกล่าวอีกอย่างคือการรับรู้ หมายถึง การตีความหมายจิตใจของบุคคลที่จะทำให้เกิดการได้รู้ได้เข้าใจดังนั้น การรับรู้ทุกครั้งที่เกิดขึ้น จะต้องมิบุคคลเข้ามาเกี่ยวข้องเสมอ เพื่อทำการตีความบางสิ่งบางอย่าง หรือเหตุการณ์ หรือความสัมพันธ์ในฐานะเป็นสิ่งที่สัมผัสรู้อะไรก็ตามที่เกี่ยวข้องในฐานะเป็นสิ่งที่สัมผัสรู้โดยการผ่านประสาทสัมผัสมนุษย์ทุกคนรู้ที่กสิ่งในโลกโดยผ่านเข้ามาทางประสาทสัมผัส

2. ผลการศึกษาการรับรู้เกี่ยวกับการกลับเข้ามาเป็นผู้ประกันตนโดยสมัครใจมาตรา 39 ในเขตความรับผิดชอบของสำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ 12 จำแนกตามปัจจัยด้านประชากร ได้แก่ เพศ อายุ สถานภาพ รายได้ และปัจจัยด้านการสื่อสารในเรื่องสื่อที่เข้าถึงง่ายที่สุด การสื่อสารที่ได้รับคำตอบทันทีและสะดวก การทราบข้อมูลสิทธิประโยชน์ต่างๆ ของผู้ประกันตน

2.1 ผู้ประกันตนที่มีเพศต่างกันทำให้การรับรู้เกี่ยวกับการกลับเข้ามาเป็นผู้ประกันตนโดยสมัครใจมาตรา 39 ในเขตความรับผิดชอบของสำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ 12 โดยภาพรวมไม่ต่างกัน

ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าผู้ประกันตนไม่ว่าจะเป็นเพศหญิงหรือเพศชายสามารถที่จะรับรู้ข้อมูลต่างๆ ได้เหมือนกัน เพราะปัจจุบันการเข้าถึงสื่อได้ง่ายขึ้น ไม่เหมือนอดีตที่ผ่านมาที่ต้องรับสื่อจากเอกสารวารสารหรือหนังสือพิมพ์เพียงช่องทางใดช่องทางหนึ่ง ซึ่งไม่สอดคล้องกับแนวคิดของชัยวัฒน์ ชาญพงษ์ และณรงค์ เทียนสงค์, 2521 (อ้างถึงใน วศิน สันทรณ์, 2557: หน้า 7) กล่าวว่า เพศ (Sex) ธรรมชาติได้สร้างความสมดุลทางเพศโดยเบื้องต้นได้จำแนกปัจจัยทางเพศ ออกเป็นสองกลุ่มใหญ่ๆ คือผู้หญิง (Female) และผู้ชาย (Male) ก็มีความแตกต่างกัน ด้านกายภาพ ความถนัด อารมณ์สภาวะทางจิตใจ และการตัดสินใจซึ่งจะนำพาความคิด ทักษะคติ ทัศนคติ รสนิยม ที่แตกต่างกันออกไป รวมถึงประเพณีและวัฒนธรรมเป็นตัวกำหนด บทบาทหน้าที่ของผู้หญิงและผู้ชายที่ต่างกันของทั้งสองเพศในสังคมอีกด้วย เพศหญิงมีแนวโน้มที่จะส่งและรับข่าวสารมากกว่าถ้าเปรียบเทียบกับ เพศชาย แต่ในทางกลับกันเพศชายไม่ได้เน้นย้ำไปถึงแค่การรับส่งข่าวสารทางปกติเท่านั้นแต่เพศชายยังต้องการที่จะสร้างความสัมพันธ์ต่อผู้รับและส่งข่าวสารนั้นๆ อีกด้วย

2.2 ผู้ประกันตนที่มีอายุต่างกันทำให้การรับรู้เกี่ยวกับการกลับเข้ามาเป็นผู้ประกันตนโดยสมัครใจมาตรา 39 ในเขตความรับผิดชอบของสำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ 12 โดยภาพรวมไม่ต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าอายุสามารถที่จะรับรู้ข้อมูลต่างๆ ได้เหมือนกัน เพราะโดยส่วนใหญ่ผู้ประกันตนจะได้รับข้อมูลต่าง ๆ ผ่านทางช่องทางอื่นๆ ได้สะดวกกว่าอดีตที่ผ่านมาซึ่งไม่สอดคล้องกับแนวคิดชัยวัฒน์ ชาญพงษ์ และณรงค์ เทียนสงค์, 2521 (อ้างถึงใน วศิน สันทรณ์, 2557: หน้า 7) กล่าวว่า อายุ (Age) ปัจจัยของประชากรด้านอายุก็เป็นอีกหนึ่งปัจจัยที่มีความสำคัญซึ่งปัจจัย ทางอายุนี้ก็สามารถเป็นตัวกำหนดการตัดสินใจและวุฒิภาวะในการใช้ชีวิตรวมถึง พฤติกรรมและความคิดอีกด้วย นอกจากนี้ยังเป็นตัวแปรที่สามารถเปลี่ยนไปได้ตาม กาลเวลา คนที่มีอายุน้อยกว่าอาจจะมีการตัดสินใจที่มีอารมณ์เข้ามาเป็นส่วนเกี่ยวข้อง มากกว่า และคนที่มีอายุน้อยกว่าก็จะมีความคิดที่มีค่านิยมมากกว่าคนที่มีอายุมากรวมไป ถึงกลุ่มคนที่มีอายุน้อยจะเป็นกลุ่มที่มองโลกในแง่ดีมากกว่า และยึดถือในอุดมการณ์ของ ตัวเองเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มคนที่มีอายุมากกว่าในทางกลับกันกลุ่มคนที่มีอายุมากกว่า จะชอบที่จะเสพข่าวสารที่หนักมากกว่าเน้นไปทางด้านบันเทิงกลุ่มคนที่มีอายุมากกว่า จะเป็นกลุ่มคนที่มีโลกในแง่ร้ายกว่าเมื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มคนอายุน้อยเพราะกลุ่มคน อายุมากได้ผ่านประสบการณ์ชีวิตมามากกว่าซึ่งส่งผลกระทบต่อจิตใจรวมไปถึงกลุ่มคนที่มีอายุมากจะมีความคิดเชิงอนุรักษ์นิยมมากกว่าระมัดระวัง และยึดถือหลัก ปฏิบัติมากกว่า อายุที่เพิ่มมากขึ้นเรื่อยๆ จะมีผลต่อความตัดสินใจที่รอบคอบมากขึ้นทั้ง ความคิด พฤติกรรมและการตัดสินใจ การสื่อสารมีการเปลี่ยนไปตามอายุ และประสบการณ์ ซึ่งบุคคลที่มีอายุมากกว่าจะสามารถรับการสื่อสารได้ดีกว่าบุคคลที่มีอายุน้อยกว่า ซึ่ง สามารถสรุปได้โดยกล่าวว่าอายุที่เพิ่มมากขึ้นสามารถเป็นปัจจัยในการเปลี่ยนแปลงใน วิธีคิดและสิ่งที่สนใจในอนาคตอีกด้วย

2.3 ผู้ประกันตนที่มีสถานภาพต่างกันทำให้การรับรู้เกี่ยวกับการกลับเข้ามาเป็นผู้ประกันตนโดยสมัครใจมาตรา 39 ในเขตความรับผิดชอบของสำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ 12 โดยภาพรวมไม่ต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าสถานภาพ โสด สมรส หย่าร้าง แยกกันอยู่ สามารถที่จะรับรู้ข้อมูลข่าวสารต่างๆ ได้เหมือนกัน เพราะ ไม่ว่าจะสถานภาพใดก็ตามสามารถที่จะได้รับข่าวสารต่างๆ ได้ ซึ่งไม่สอดคล้องกับแนวคิดของชัยวัฒน์ ชาญพงษ์ และณรงค์ เทียนสงค์, 2521 (อ้างถึงใน วศิน สันทรณ์, 2557: หน้า 7) กล่าวว่า สถานภาพสมรส สถานภาพสมรสนั้นมีความหมาย คือ การครอง เรือนซึ่งสามารถจำแนกดังนี้ โสด สมรส หย่า หมาย หรือแยกกันอยู่ ลักษณะของ วัฒนธรรมและประเพณีของแต่ละท้องถิ่นมีอิทธิพลต่อสถานภาพสมรสของคนกลุ่ม นั้นๆ ที่อยู่ในความแตกต่างกันของพื้นที่ซึ่งมีผลโดยตรงต่อผู้รับสาร การวิเคราะห์ข้อมูล ข่าวสารต่าง ๆ นั้น ก็มีปัจจัยมาจากสถานภาพสมรส เช่น คนโสดจะมีอำนาจในการ ตัดสินใจด้วยตนเองมากกว่าคนที่สมรส

แล้ว มากไปกว่านั้นกลุ่มคนที่สมรสแล้วย่อมมี การรับรู้ข่าวสารที่แตกต่างกันถ้าเปรียบเทียบกับคนโสด เพราะมี ปัจจัยมาจากสภาพของ ครอบครัวและจำนวนบุคคลที่อยู่รอบข้าง

2.4 ผู้ประกันตนที่มีรายได้ต่างกันทำให้การรับรู้เกี่ยวกับการกลับเข้ามาเป็นผู้ประกันตนโดยสมัครใจมาตรา 39 ในเขตความรับผิดชอบของสำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ 12 โดยภาพรวมต่างกัน ซึ่งผู้วิจัยมีความเห็นว่าเนื่องจากรายได้สามารถที่จะรับรู้ข้อมูลต่างๆ ได้ไม่เหมือนกัน ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด ทฤษฎีของชัชวรัตน์ ญางพงษ์ และณรงค์ เทียนสงค์, 2521 (อ้างถึงใน วศิน สันทรณ์, 2557: หน้า 7) กล่าวว่า รายได้และความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ความมั่นคงทางเศรษฐกิจ หรือรายได้ของทางได้ของบุคคลนั้น ๆ จะแสดง ถึงสถานภาพทางเศรษฐกิจของครอบครัว นั้น ๆ ด้วยเช่นกัน ซึ่งจะมีอิทธิพลต่อการดูแลตัวเอง และการใช้จ่าย ในการรับรู้ข่าวสาร ผู้ที่มีความพร้อมทางด้านรายได้ที่น้อยกว่าก็จะมีข้อจำกัดในการเลือกบริโภคข่าวสารและ มีข้อจำกัดในรับรู้รวมไปถึงการค้นหาประสบการณ์ใหม่ๆ ด้วยเช่นกัน

2.5 ปัจจัยช่องทางการสื่อสาร เรื่องสื่อที่เข้าถึงง่ายที่สุด (สื่อทางเดียว) มีผลกับการรับรู้เกี่ยวกับการกลับเข้ามาเป็นผู้ประกันตนโดยสมัครใจมาตรา 39 ในเขตความรับผิดชอบของสำนักงานประกันสังคม กรุงเทพมหานครพื้นที่ 12 โดยภาพรวมไม่ต่างกันเพราะ ณ ปัจจุบัน ผู้ประกันตนสามารถรับรู้ข่าวสารต่าง ๆ ได้ หลายช่องทางรวมถึงการสื่อสารทางเดียวด้วยซึ่งไม่สอดคล้องกับแนวคิด ทฤษฎีของ ผาจิต ปาลินทร ลาก จิตร, 2556 การสื่อสารทางเดียว (One – way communication) เป็นการส่งข่าวสารหรือการสื่อสารไปยัง ผู้รับแต่เพียงฝ่ายเดียว โดยที่ผู้รับไม่สามารถมีการ ตอบสนองทันที กับผู้ส่ง แต่อาจจะมีผลป้อนกลับไปยังผู้ส่ง ในภายหลังได้ เช่น การเขียนจดหมาย การสื่อสาร แบบนี้ผู้ส่งและผู้รับไม่สามารถมีปฏิสัมพันธ์ต่อกันได้ทันที จึง มักเป็นการสื่อสารโดยใช้สื่อมวลชน เช่น วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ อีเมล sms เป็นต้น อย่างไรก็ตาม ถึงแม้ สื่อสารมวลชนจะเป็นการสื่อสารทางเดียวก็ตามปัจจุบัน รายการวิทยุส่วนใหญ่และรายการโทรทัศน์บาง รายการ ได้เปิดโอกาสให้ผู้ฟังหรือผู้ชมร่วมแสดงความคิดเห็นโดยการโทรศัพท์ ทำให้การสื่อสารกลายเป็นการ สื่อสารแบบสองทาง Webster Dictionary 1978 : 98 การสื่อสารทางเดียว (One-Way Communication) คือการสื่อสารที่ข่าวสารจะถูกส่งจากผู้ส่งไปยังผู้รับในทิศทางเดียว โดยไม่มีการตอบโต้กลับจากฝ่ายผู้รับ เช่น การสื่อสารผ่านสื่อ วิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ การออกคำสั่งหรือมอบหมายงานโดย ฝ่ายผู้รับไม่มีโอกาส แสดงความคิดเห็น ซึ่งผู้รับอาจไม่เข้าใจข่าวสาร หรือเข้าใจไม่ถูกต้องตามเจตนาของผู้ส่งและทางฝ่ายผู้ส่งเมื่อไม่ ทราบปฏิกิริยาของผู้รับจึงไม่อาจปรับการสื่อสารให้เหมาะสมได้ การสื่อสารแบบนี้สามารถทำได้รวดเร็วจึง เหมาะสำหรับการสื่อสารในเรื่องที่เข้าใจง่ายในสถานการณ์ของการสื่อสารบางอย่าง มีความจำเป็นต้องใช้การ สื่อสารทางเดียว แม้ว่าเรื่องราวที่สื่อสารจะมีความซับซ้อนก็ตาม เช่น กรณีผู้รับและผู้ส่งไม่อาจพบปะ หรือ ติดต่อกันได้โดยตรง การสื่อสารแบบกลุ่มใหญ่ และการสื่อสารมวลชนซึ่งไม่อาจทราบผู้รับที่แน่นอน

2.6 ปัจจัยช่องทางการสื่อสาร เรื่องสื่อที่ทำให้ท่านคิดว่าได้คำตอบทันทีและสะดวกที่สุด (สื่อสอง ทาง) มีผลกับการรับรู้เกี่ยวกับการกลับเข้ามาเป็นผู้ประกันตนโดยสมัครใจมาตรา 39 ในเขตความรับผิดชอบ ของสำนักงานประกันสังคมกรุงเทพมหานครพื้นที่ 12 โดยภาพรวมต่างกันซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด ทฤษฎีของ Webster Dictionary 1978 : 98 การสื่อสารสองทาง (Two-way Communication) คือการสื่อสารที่มีการ ส่งข่าวสารตอบกลับไประหว่างผู้สื่อสาร ดังนั้นผู้สื่อสารแต่ละฝ่ายจึงเป็นทั้งผู้ส่งและผู้รับในขณะเดียวกัน ผู้ สื่อสารมีโอกาสทราบปฏิกิริยาตอบสนองระหว่างกัน ทำให้ทราบผลของการสื่อสารว่าบรรลุจุดประสงค์หรือไม่ และช่วยให้สามารถปรับพฤติกรรมในการสื่อสารให้เหมาะสมกับสถานการณ์ ตัวอย่างการสื่อสารแบบสองทาง เช่น การพบปะพูดคุยกัน การพูดโทรศัพท์ การออกคำสั่งหรือมอบหมายงานโดยฝ่ายรับมีโอกาสแสดงความคิดเห็น การสื่อสารแบบนี้จึงมีโอกาสประสบผลสำเร็จได้มากกว่า แต่ถ้าเรื่องราวที่จะสื่อสารเป็นเรื่องง่าย อาจ ทำให้เสียเวลาโดยไม่จำเป็นในสถานการณ์ของการสื่อสารบางอย่าง เช่น ในการสื่อสารมวลชน ซึ่งโดยปกติมี

ลักษณะเป็นการสื่อสารทางเดียว นักสื่อสารมวลชนที่มีความพยายามที่จะทำให้มีการสื่อสาร 2 ทางเกิดขึ้น โดยการให้ประชาชนส่งจดหมาย โทรศัพท์ ตอบแบบสอบถาม กลับไปยังองค์กรสื่อมวลชน เพื่อนำผลไปปรับปรุง การสื่อสารให้บรรลุผลสมบูรณ์ยิ่งขึ้น ผากจิต ปาลินทร์ ลากจิตร ,2556 การสื่อสารแบบสองทาง (Two – way communication) เป็นการสื่อสารที่ผู้รับมีการตอบสนองป้อนกลับทันที (immediate response) ส่งกลับมายัง ผู้ส่ง โดยที่ผู้ส่งหรือผู้รับอาจจะอยู่ต่อหน้ากันหรืออยู่คนละสถานที่ก็ได้ แต่มีการเจรจาโต้ตอบกัน ไปมา โดย เป็นการผลัดกันทำหน้าที่ผู้ส่งและผู้รับ

2.7 การทราบข้อมูลสิทธิประโยชน์ต่างๆ ของผู้ประกันตน) มีผลกับการรับรู้เกี่ยวกับการกลับเข้ามาเป็นผู้ประกันตนโดยสมัครใจมาตรา 39 ในเขตความรับผิดชอบของ สำนักงานประกันสังคม กรุงเทพมหานครพื้นที่ 12 โดยภาพรวมมีผลต่างกันซึ่งสอดคล้องกับแนวคิด ทฤษฎีของ ชรามม์ (Schramm, 1973) ได้พยายามอธิบายถึงกระบวนการติดต่อสื่อสารเป็นวงจรในการแลกเปลี่ยนข่าวสารระหว่างบุคคล 2 คน ซึ่งกระบวนการสื่อสารจะเริ่มตั้งแต่การแปลความหมายการถ่ายทอดข่าวสารซึ่งกันและกันเป็นกระบวนการที่เกิดขึ้นซ้ำกันไปเรื่อย จนกว่าทั้งสองฝ่ายจะเข้าใจซึ่งกันและกัน สรุปไม่มีคำจำกัดความของการสื่อสารอย่างใดอย่างหนึ่งที่จะนำไปใช้กับพฤติกรรมสื่อสารได้ทุกรูปแบบ แต่ละคำจำกัดความจะมีวัตถุประสงค์ และผลที่เกิดขึ้นแตกต่างกัน จึงทำให้ความหมายของการสื่อสารกว้าง และนำไปใช้ในสถานการณ์ต่าง ๆ การพิจารณาความหมายของการสื่อสารจึงต้องเลือกใช้ให้เหมาะสมกับกิจกรรมสื่อสารเป็นเรื่อง ๆ ไป ดังนั้นการสื่อสารต้องเกี่ยวกับองค์ประกอบสำคัญ ๆ 3 ประการ อันได้แก่ ผู้ส่งข่าวสาร (Sender) ผู้รับข่าวสาร (Receiver) และตัวข่าวสาร (Message) เมื่อนำมารวมกันจะเรียกว่าเป็นการสื่อสาร แมคโครสกีและริชมอน (McCroskey & Richmon, 1997) ช่องทางการสื่อสาร (Communication Channel) คือ สื่อกลางสำหรับใช้นำข่าวสารไปยังผู้รับข่าวสาร หรือเป็นตัวกลางที่ข่าวสารเคลื่อนไหว ระหว่างผู้ส่งข่าวกับผู้รับข่าว ลักษณะของช่องทางการสื่อสารประกอบด้วย 3 ส่วน คือ ต้องมีตัวนำข่าวสารจากผู้ส่งไปยังผู้รับ ต้องมีวิธีการที่จะบันทึกข่าวสารลงในตัวนำข่าว นั้น และต้องมีสิ่งที่ทำให้ตัวนำข่าวเดินทางไปยังผู้รับที่เราต้องการได้สิ่งที่เรียกว่าช่องทางการสื่อสารได้แก่ ประการแรก คือ คลื่นเสียง ซึ่งจะนำเสียงของบุคคลแรกให้บุคคลที่ 2 ได้ยิน ประการที่สอง ผู้ส่งข่าวจะต้องมีความสามารถในการพูด คือ พูเป็นภาษาที่คนอื่นเข้าใจได้ และผู้รับข่าวก็ต้องฟังเป็น และประการสุดท้าย การที่จะทำให้คลื่นเสียงเคลื่อนที่ได้จากผู้พูดไปยังผู้ฟังจะต้องมีอากาศเป็นตัวรองรับ

ในแง่ของจิตวิทยา ช่องทางการสื่อสารคือ ความรู้สึกที่ผู้รับข่าวสารสามารถรับรู้ข่าวสารจากผู้ส่งข่าวได้หมายความว่า เราให้คำจำกัดความของช่องทางการสื่อสารในฐานะที่เป็นกลไกอย่างหนึ่งของความรู้สึกภาษาที่จะรับรู้ข่าวสารช่องทางการสื่อสารจึงรวมถึงการมองเห็น การได้ยินการสัมผัส การได้กลิ่น และการรู้รส

ข้อเสนอแนะ

จากผลการวิจัยครั้งนี้ มีข้อเสนอแนะในการวิจัยเพื่อใช้ประโยชน์เป็นแนวทางสำหรับสำนักงานประกันสังคมดังนี้

1. การรับรู้เกี่ยวกับการกลับเข้ามาเป็นผู้ประกันตนโดยสมัครใจมาตรา 39 ที่มีรายได้ต่างกันมีการรับรู้ที่ต่างกันเนื่องจากผู้ประกันตนที่มีรายได้น้อยอาจจะไม่มีเวลาที่รับสารหรือข้อมูลจากหน่วยงานประกันสังคมเพราะอาจจะไม่สนใจ และคิดว่าไม่มีประโยชน์ ดังนั้นหน่วยงานประกันสังคมควรมีการเผยแพร่ความรู้ให้กับผู้ที่มีรายได้น้อยเพิ่มมากขึ้น

2. การสื่อสารแบบสองทางโดยมีการโต้ตอบกับทันที ระหว่างการจัดประชุมชี้แจง ติดต่อกับเจ้าหน้าที่ โดยตรงผ่านทางโทรศัพท์ และติดต่อกับเจ้าหน้าที่โดยตรง ณ สำนักงานประกันสังคม ซึ่งผู้ประกันตนสะดวกที่สุดคือ การติดต่อกับเจ้าหน้าที่โดยตรง ณ สำนักงานประกันสังคม เนื่องจากได้รับความชัดเจนมากที่สุด ดังนั้น

หน่วยงานประกันสังคมควรพัฒนาการติดต่อผ่านทางช่องทางอื่นเพิ่มมากขึ้นเพื่อเพิ่มความสะดวกให้กับผู้ประกันตน ด้วยเหตุที่ว่า การติดต่อทางโทรศัพท์อาจไม่มีความน่าเชื่อถือ ทางหน่วยงานประกันสังคมควรเพิ่มความน่าเชื่อถือทางโทรศัพท์ด้วย จะได้สะดวกกับผู้ประกันตนมากยิ่งขึ้น

การรับรู้จากต่างสถานที่อาจทำให้ได้รับความรู้ที่ไม่ถูกต้อง เช่น การพูดบอกต่อจากเพื่อนร่วมงานอาจเป็นสิ่งที่ไม่ถูกต้องจึงให้ข้อมูลที่ผิดๆ ต่อ ดังนั้น หน่วยงานประกันสังคมควรที่จะประชาสัมพันธ์ให้ความรู้กับผู้ประกันตนมากขึ้น เพื่อให้ได้รับข่าวสารที่ถูกต้องต่อไป

เอกสารอ้างอิง

แก้วตา เฟื่องฟู.(2558). การรับรู้ด้านการบริการ และการรับรู้การเข้าใจในสิทธิประโยชน์กองทุนประกันสังคมของผู้ประกันตนในจังหวัดพังงา คณะบริหารธุรกิจ, มหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดพังงา.

คู่มือสำหรับประชาชน ตามพระราชบัญญัติการอำนวยความสะดวกในการพิจารณาอนุญาตของทางราชการ พ.ศ.2558 สำนักงานประกันสังคมกระทรวงแรงงาน สิงหาคม 2558.

ชูลีกร บารุงผล. (2556). ความรู้และการรับรู้สื่อประชาสัมพันธ์ด้านการเลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนในเขตเทศบาลเมืองชลบุรี อำเภอเมืองชลบุรี จังหวัดชลบุรี.

ปาริชาติสถาปิตานนท์. (2550). ระเบียบวิธีวิจัยการสื่อสาร (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

ฝากจิต ปาลินทร์ ลามจิตตร.(2556). หลักการและทฤษฎีการติดต่อสื่อสาร

https://ag.kku.ac.th/extension/images/136323/information_2_2556.pdf

พระราชบัญญัติประกันสังคม พ.ศ. 2553. แก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติประกันสังคม (ฉบับที่ 2) พ.ศ.2537 และ (ฉบับที่ 3) พ.ศ.2542 พร้อมด้วย พระราชกฤษฎีกา กฎกระทรวงระเบียบ ประกาศ, รวบรวมโดยกองนิติการ สำนักงานประกันสังคม กระทรวงแรงงาน

พิมพ์ศิริ คำเสน.(2558). อิทธิพลของสื่อสิ่งพิมพ์ต่อพฤติกรรมมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษา มหาวิทยาลัยรามคำแหง รัฐศาสตร์มหาบัณฑิต,มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

ยุทธศาสตร์ สำนักงานประกันสังคม ระยะ 5 ปี (พ.ศ.2558 – 2562), กองนโยบายและแผนงานสำนักงานประกันสังคม.

รวรรษ์ เอี่ยมสำอางค์.(2557). หน้า 18-25 ช่องทางการติดต่อสื่อสาร การศึกษารูปแบบการติดต่อสื่อสารภายในและภายนอกองค์กร ที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิภาพในการทำงานของพนักงานระดับปฏิบัติการในเขตกรุงเทพมหานคร บริหารธุรกิจมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยกรุงเทพ.

วรารุช ผลเจริญ. (2551). การเปิดรับสื่อมวลชนกับการมีส่วนร่วมทางการเมืองของนักศึกษา มหาวิทยาลัยเซนต์จอร์จ. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต,มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

วิมลพรรณ อาภาเวท และเนริศา ชัยศุภมวงคลลาภ. (2556). ความสัมพันธ์ระหว่าง การเปิดรับข่าวสารกับพฤติกรรมจิตอาสาของวัยรุ่นในเขตกรุงเทพมหานคร. กรุงเทพมหานคร, มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลพระนคร.

ศิริพร วงษ์พันธุ์ลักษณ์. (2558). ความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิประโยชน์ที่ผู้ประกันตนจะได้รับจาก กองทุนประกันสังคมในสถานประกอบการที่มีลูกจ้างขนาดตั้งแต่ 100 คนขึ้นไป ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดสุพรรณบุรี, มหาวิทยาลัยรามคำแหง สาขาวิทยบริการเฉลิมพระเกียรติ จังหวัดกาญจนบุรี.

- สุธิกาญจน์ แก้วคงบุญ. (2553). การรับรู้สื่อการรับสมัครนักศึกษาใหม่เพื่อศึกษาต่อในมหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช (สไใหญ่). นครศรีธรรมราช:มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตนครศรีธรรมราช (สไใหญ่).
- อุมาพร นิลทวกิ.(2553). การสื่อสารที่มีผลต่อประสิทธิภาพการทำงานของพนักงานในหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการส่งออกในเขตนิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง วิทยาลัยพาณิชยศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา